UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96504

Visual Library

ēti domini Angeli natis ex illius filia. Et ita concludo & ſequor. Laus Deo.

S V M M AE.

Inueſtitura, ſeu conceſſio emphyteoſis eccleſiæ facta pro ſe, & hęrede ſemel nominando de iure ualet.

Et nominato ius acquiritur.

Nec à nominatione ſemel facta recedi poteſt. num. 5.

Et tanto magis ſi nominatio fuit ab eccleſia confirmata, num. 6.

Et quomodo illa uerba pro hærede ſemel nominando intelligantur, num. 23. uſque ad num. 29.

Emphyteota primo adhuc uiuente, & prima conceſſione durante, dominus poteſt alium inueſtire, & illa inueſtitura, finita prima conceſſione effectum ſortietur, & nu. 35. ubi an, & quando hoc uerum ſit, declaratur.

Poteſt etiam dominus ēt eccleſiaſticus alteri rem ſub conditione, uel in diē incertam concedere, adhuc prima cōceſſione durante.

Et an, & quando hoc uerum ſit, num. 35.

Et transferendo in illum poſſeſſionē, ſi primus emphyteota ſine ſucceſſore in emphyteoſi decedat, cōceſſio ualet, ac effectū ſortitur.

Et ſi à ſucceſſore fuit confirmata, illa ex confirmatione robur, & ualiditatem accipit.

Quid ſi durante adhuc prima cōceſſione, & cōditione nondū impleta, prælatus deſijt eſſe p̄latus, uel inueſtitor mortuus fuit, n. 19.

Et quid ſi confirmatio facta fuit alteri, quàm illi, cui prima conceſſio facta fuiſſet, num. 20.

Emphyteoſi ad eccleſiam ob mortem ultimi emphyteotæ deuoluta, eccleſia de illa diſponere, & cui uelit, concedere poteſt.

Et de honeſtate agnatos inueſtire tenetur, re tamen integra, & nemini adhuc conceſſione facta, qui ante agnatos inueſtituram petierit, & obtinuerit.

Et an, & quando hoc uerum ſit, num. 40.

Et hoc inueſtituræ factæ alteri, qui prius petiit, eccleſia ſtare tenetur, ſi agnati infra decem dies, poſtquam inueſtituram alteri factam eſſe ſciuerunt, non appellauerint.

Contra num. 44. ubi hoc declaratur.

Appellatio etiam à grauamine extraiudicialiter illato debet infra decem dies appellari poſtquam grauatus illud ſciuerit.

Appellatio actum ualidum præſupponit, quamuis per appellationem reſcindi, & reuocari poſſit.

Agnatus, qui finita emphyteoſi, et ad eccleſiam reuerſa, per annū, & diē, ſeu menſem fuit negligens in petendo inueſtituram, priuatus eſt omni iure illam petendi ſibi aliàs competenti.

Limitatur, niſi penitus extraneus fuiſſet inſtitutus, num. 41.

Et niſi agnatus fuiſſet iuſtè impeditus, num. 43.

Declaratur, & alter, num. 47.

Emphyteota ſolum ius, quod ipſe habet in re emphyteotica, in aliū poteſt transferre, & reſoluto iure emphyteotæ datoris, reſoluitur, & ius acceptoris, in quem transtulit.

In emphyteoſi locus eſt iuri accreſcendi, quando expreſſè actum, & à domino conceſſum fuit.

Gratia ſubreptitia ē ipſo iure nulla, et ex ea nullū ius acquiri pōt.

Literis epiſcopi ut credatur, quid requiritur.

Mandatum quando per literas probatur.

Literę procuratoriæ reſpectu bonorum, & perſonarū ēt ſi referāt ſe ad id, quod per Titiū referetur, tamē niſi de mādato facto Titio cōſtet, nullius ſunt momenti, nec ius aliquod tribuere poſſunt.

Succeſſor in prędatura non poteſt à prędeceſſore obligari.

Emphyteoſi finita, & ad ecclesiam reuerſa, si agnati extent, qui ultimi emphyteotæ sint hæredes, ecclesia non poteſt alium, quā agnatos hæredes inueſtire.

Emphyteosis ecclesiæ de iure communi, & ſui natura ſolum ad hęredes ſanguinis per lineam deſcendentium transit.

Emphyteoſis eccleſiæ conceſſa pro ſe, & hęrede ſemel declarando, & eligendo intelligitur de hærede ſanguinis per lineam deſcendentium, & non de quocunque, & ſic extraneo etiam hærede, uſque ad num. 29.

Verba in dubio ſecundum ſubiectam materiā, & ut naturæ actus celebrati conueniant, ſunt intelligenda.

Emphyteoſis ſimpliciter à prælato conceſſa, intelligitur ſecundum formam conſuetam conceſſa, & perſonæ conſuetæ duntaxat cōprehenduntur.

26 *Et conceſſa non ſeruata forma ſolita, & perſonæ non conſuetæ, coceſſio nulla eſſet.*

27 *Emphyteoſis ad eccleſiam deuoluta agnatis, & conſanguineis ultimi emphyteotæ ſecundum formam conſuetam concedi debet.*

28 *Feudi, uel emphyteoſis conceſſio facta alicui pro ſe, & pro eo, quē uoluerit, ſeu cui dederit, uel per ſimilia uerba, intelligitur facta ſecundum puram, & meram naturam feudi, & emphyteoſis.*

29 *Eligendi, ſeu declarandi ius habens etiam in caſu, in quo ſemel tantum poteſt eligere, & declarare, ſi nulliter, & inualidè elegit, & declarauit, poteſt iterum eligere, & declarare.*

30 *Emphyteoſis ſi conceſſa ſit pro ſe, & hærede ſemel eligendo, & ſub his uerbis, quòd poſſit in dictis bonis ſemel eligere hęredem, qui hæres adueniente caſu ſucceſſionis prædictæ teneatur capere nouam inueſtituram, de quo hærede, & de qua ſucceſsione ſit intelligendum, & nume. 33.*

31 *Et ſi hæres electus, adhuc uiuente emphyteota, qui elegit, inueſtituram, & confirmationem petat, & obtineat, an talis inueſtitura, & confirmatio ualeat.*

32 *Teſtamentum primum etiam habens clauſulam derogatoriam ad teſtamenta futura poteſt per ſecundum reuocari, quando de primo ſaltem ſpecialis, & expreſſa mentio facta fuit.*

34 *Conuentio ſuper ſucceſſione alterius non conſentientis facta non ualet.*

35 *L. ne cui. C. loca. declaratur uſque ad num. 39.*

36 *Nec habet locum in locatione, ſeu conceſsione, per quam dominiū utile, & naturalis poſſeſsio in conductorem transfertur.*

37 *Locatio, ſeu conceſſio facta ſimpliciter, & purè, durāte tempore primæ locationis, abſque conſenſu primi conductoris, ipſo iure non ualet, quando ex locatione, ſeu conceſſione dominium utile, & naturalis poſſeſsio in conductorem transfertur.*

38 *Idem, quando ſecunda locatio, & conceſsio etiam facta ſub conditione eſſet alteri præiudicialis.*

39 *L. ne cui. C. locati. non habet locum in emphyteoſi, ſeu feudo eccleſiæ.*

40 *Agnatus, qui poſt mortem ultimi emphyteotę, ſeu uaſalli erat inueſtiendus, conceſsionem, & inueſtituram alteri in eius præiudicium factam reuocare poteſt.*

41 *Et infra quantum tempus.*

42 *Emphyteoſi finita, & ad dominum reuerſa, pendente anno agnatis ad renouationem petendam dato, nihil à domino in præiudicium agnatorum fieri poteſt.*

45 *Appellatur quandoque ab actu nullo, ut nullus declaretur, & illa dicitur potius appellatio facti, quàm iuris.*

46 *Agnato petenti inueſtituram emphyteoſis finitæ quando ius appellandi, & quando ius contraueniendi inueiſturæ alteri factæ infra annum, & quando etiam infra triginta annos competat.*

48 *Dominus accipiendo ab aliquo tanquam emphyteota canonē pro bonis emphyteoticis, & illum inueſtiendo, ei omnem culpam, et negligentiam remiſiſſe uidetur.*

49 *Agnatus proximior non iure ſucceſſionis, & ut hęres, ſed iure agnationis renouari debet de emphyteoſi finita, & ad dominum reuerſa.*

E P I T O M E.

Emphyteoſis eccleſiæ ſi conceſſa ſit alicui unà cum matre p̱ ſe, filiis, & nepotibus, & matri quoad ipſius uitam tm̄. Et mater uiuēte filio prioris emphyteotæ, qui ī emphyteoſi ſucceſſit, obtinuerit inueſtiturā, ut hæc bona emphyteotica ſibi in totū accreſcerēt in caſu, quo dictus filius morereť ſine filiis, itē ꝙ ipſa poſſit ſemel in dictis bonis hæredē eligere, qui hæres adueniēte caſu ſucceſſionis p̄dictæ teneať nouā inueſtiturā capere. Et poſtea uiuēte adhuc dicto filio emphyteota, & pendente conditione in ſecunda inueſtitura appoſita p̄latus, qui ſecundā inueſtituram conceſſit, deſierit eſſe p̄latus, & eodē tp̄e per dictam matrē Titius ſibi penitus extraneus fuerit nominatus hęres, qui ſtatim mortuo filio præfato confirmationem, & nouam inueſtituram à p̄lato ſucceſſore, adhuc uiuē-

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

te dicta matre, impetrauerit, Materque ipſa deinde
teſtamentũ, in quo Titiũ hæredem noĩauerit, reuoca
uerit, & iura huius emphyteoſis patri dicti filii emphy
teotæ donauerit. Mortuis demum filio, & matre præ-
dictis, ſuperſtite patre dicti filii, qui ab eccleſia domi
na recipiendo canonem poſt mortem filii fuit ut em
phyteota recognitus, & tanquam agnatus ultimi em
phyteotæ, & donatarius de dictis bonis i nueſtitus, pa
trem hunc potiora iura in emphyteoſi prędicta habe
re, & Titio præferẽdum eſſe, ac ipſum Titium nec ex
ĩueſtitura facta dictæ matri, nec ex inueſtitura facta ſi
bi, nec tanquã hæredem, aut agnatum ius aliquod in
ea habere plenè, hic oſtenditnr.

CONSILIVM CVI.

Viso proceſſu facto coram excellẽtiſſimis
arbitris, & puncto mihi exhibito, prima
quidem conſideratione ad fauorem ma-
gnifici equitis D. Hectoris concludendũ,
& laudum ferendum eſſe uidetur, & contra Antoniũ
patrem, & hæredem Hannibalis ultimi emphyteotæ.
Et ꝙ ita concludendum ſit, multa poſſunt perſuade-
re, & in primis, quia D. Eliſia, quæ prius de bonis em-
phyteoticis, de quibus agitur, fuerat inueſtita ad eius
uitam tantum unà cum D. Catherina eius filia, quæ
fuit inueſtita pro ſe, filiis, & nepotibus, & cui poſtea
Hannibal eius filius ſucceſſit, ab agentibus R. D. Epi
ſcopi de gratia ſpeciali uirtute literarum ipſius dñi
epiſcopi, adhuc Hannibale prędicto fortè impubere
uiuente, impetrauit inueſtituram de dictis bonis, ut
ea ipſi D. Eliſiæ in totum accreſcerẽt in caſu, quo di-
ctus Hannibal moreretur ſine filiis legitimis, & natu
ralibus, item ꝙ dicta D. Eliſia poſſit in prædictis bo-
nis ſemel eligere hæredem, qui hæres, adueniente ca
ſu ſucceſſionis prædictæ, teneatur capere nouam in-
ueſtiturã, ſolutis quinq; pro quolibet cẽtenario iux-
1 ta ualorem omnium dictorum bonorum &c. † Quæ
inueſtitura, ſeu conceſſio ab epiſcopo facta D. Eliſiæ
pro ſe, & hærede ſemel nominando de iure ualuit, tũ
quia emphyteoſis eccleſiæ etiã pro hærede extraneo
concedi poteſt, quãdo expreſsè hoc actum fuit, ut uo
luit Bal. in l. 1. C. de iure emphyt. & in l. ẽt. ff. ſolu. ma-
trim. & habetur per doctores maximè moder. in c. in
præſentia. de probationib. tum ẽt quia ualet conceſ-
ſio de rẽ emphyteotica, ſeu de feudo facta pro ſe, & ꝓ
eo, quem nominauerit, ſeu cui dederit, iuxta ea, quæ
habentur per Dec. in conſi. 171. & eſt bonus tex. ibiq́;
Bal. & alii in c. 1. in fi. ſi de feud. contentio ſit inter do
minum, & agna. & in c. 1. de feud. non haben. propriã
2 naturam. cum ſi. tum † quia uiuente adhuc primo em
phyteota, dominus poteſt alium inueſtire, quę inue-
ſtitura, & conceſſio effectum ſortitur ita demum fini
ta prima conceſſione, ut eſt tex. & ibi Bal. in l. ne cui.
C. locati. c. 2. de feud. dato in uicem legis commiſſo.
3 ¶ Præterea & ſecundo † licitum eſt domino ẽt eccle-
ſiaſtico, durante prima conceſſione, & emphyteoſi,
rem alteri concedere ſub conditione, uel in diem in
certam, puta poſt mortem primi, uel ſub conditione
ſi ſine filiis deceſſerit, ut eſt tex. cũ ibi notatis per glo.
in c. 2. quo tempo. mil. & facit c. 1. qui ſucceſſ. feu. da-
re tenean. c. 1. qui ſucceſſ. tenean. & c. 1. §. moribus. ſi
4 de feudo conten. fuerit inter domi. & agnat. † Et hæc
maximè procedunt, qñ dñs rẽ alteri cõceſſiſſet, & in
illũ poſſeſſionẽ tranſtuliſſet, qa, decedẽte primo em-
phyteota ſine ſucceſſore, qui poſſit in re emphyteoti
ca ſuccedere, cõceſſio ualeret, & effectũ ſortiretur, ut
eſt gl. in d. c. 1. qui ſucceſſ. tenean. per tex. in d. c. 1. qui
ſucceſſ. tenean. dare feudum. Sed D. Eliſiæ per epiſco
pum, uiuente Hannibale primo emphyteota, fuit fa-
cta conceſſio ſub cõditione, & in ipſam poſſeſſio rei

per dñm, qui illam inueſtiuit, fuit translata
5 Et ideò ex prędictis infertur, † ꝙ ſtante
ceſſio factæ D. Eliſię, ipſa potuit dictum D.
nominare, & ex huiuſmodi nominatione
acquiſitum ad tradita per Bal. in c. 1. de
ben. propriam naturam, & arg. tex. cum
cundum. C. de contrah. & committ. ſtipula
nominatione prius facta de dicto D. He
Eliſia recedere non potuit, nec uariare,
tum hæredẽ eligere ſibi permiſſum fuerit
quæ habentur in c. continebatur. de his,
la. ſine conſenſu capitu. per Io. And. &
ibi no. in c. cum autem. & in c. paſtoralis.
& in l. ſi quis ſtipulatus ſit. ff. de uerb. obl.
6 ſemel. de reg. iur. in 6. ¶ Tertio † ad fauo
ris facit cõfirmatio electionis, ſeu nomin
noua conceſſio per ipſum Do. Hectorem
ab epiſcopo poſt mortem Hannibalis im
quaſi nullo temporis interuallo interue
ex quo dicta electio, & noĩatio fuit ab e
certa ſcientia confirmata, ea ius tribuit
ibi not. per gl. & doctores in c. 1. & 2. de co
utili, uel inutili, & arg. eorum, quę haben
qui ſucceſſ. tenean. & in d. c. 1. qui ſucceſſ
nean. ubi conceſſio feudi facta alteri à per
ſiaſtica, adhuc primo uaſallo uiuente ſub
ſi fuerit à ſucceſſore confirmata, ex illa c
ne robur, & ualiditatem recipit. Præterea
7 matio prædicta non prodeſſet, † tamen,
fuit ut noua conceſſio tanquam de re ad
uoluta ob mortem dicti Hannibalis ulti
teotæ, qui ſine filiis, & deſcendentibus de
ac liberũ fuit ipſi eccleſiæ de re emphyt
nere, & eam concedere, cui uoluerit, te
nionem, de qua per Alex. in l. ſi mihi, &
ff. de uerb. obli. allegando not. in clem.
pultur. & in c. 1. de ſupplen. negligen. præ
8 ſim. Rurſus † cum hæc bona emphyteotica
eccleſiam per obitum dicti Hannibalis de
quę reuerſa, & ipſe Do. Hector præuener
hoc eſt patrem Hannibalis in petẽdo ab
ueſtiturã, illamq́; impetrauerit, ante q̃ ag
ueſtiri peteret, dẽt D. Hector eſſe in dictis
tior, & pręferendus eſt agnato, qui poſtea
petiit cum proteſtatione, de qua in proceſſ
res deſijt eſſe integra per ea, quæ uoluit Ro
ſil. 70. arg. c. 1. de natu. feudi. & c. quamuis
tis in 6. & per not. per Bar. in l. Gallus. §. &
tum. ff. de liberis, & poſth. & per Ioãnem A
continebatur. & ſequuntur moderniſſimi
pen. quemadm. feu. ad fil. pertin. Alex. in con
3. dominus meus Soc. in conſi. 167. non in
penul. lib. 2. quibus in locis omnes cõcludũ
do, ſiue emphyteoſi eccleſiæ ſi agnati inue
ſeu renouationem ab eccleſia petere tãto
daſſent, ꝙ eccleſia alteri cõceſſiſſet, & ſic
eſſe deſiiſſet, agnati amplius ſe inueſtiri p
poſſunt, quoniam ipſis eſt imputandũ, & p
cleſiæ cogitur ſtare inueſtituræ, quam alte
quod facit etiam id, quod uoluit Bald. in
rem. C. de ſacroſanc. eccleſ. & hoc modo
lud dictum Barto. & commune poſt gloſ
permittitur. ff. de aqua quotid. & æſti. ibique
per glo. & docto. in c. bonæ. il 2. de poſtula
& per Bar. ac alios in d. l. ſi mihi, & titio. cum
gatis per moderniſſi. in d. c. 1. quemadmo.
perti. col. penul. ubi concludunt, quòd fini
teoſi eccleſiæ propter finitam generation
ſia de honeſtate tenetur agnatos ultimi em
ĩueſtire, alioquin eis iniuria infertur, & ap

ſunt, ſi prælatus illos inueſtire denegauerit, ut ibi per
eos. ¶ Quarto † ad fauorē do. Hectoris multum vr̄ fa
cere, quia etiam poſito, ꝙ inueſtitura facta do. Hecto
ri fuerit reuocabilis, quia uideatur facta ꝯ honeſtatē,
& in iniuriam patris dicti Hannibalis per proximè al-
legata, tamen in caſu noſtro ſtandum eſt huiuſmodi
inueſtituræ, quæ de iure cenſetur ualida, & ideò ad fa
uorē do. Hectoris eſt ſeruanda, nā dr̄ quodammodo
in rem iudicatam tranſiuiſſe, & uirtute illius quoddā
ius irreuocabile ipſi do. Hectori acquiſitum dicitur,
ex quo agnatus, hoc eſt pater Hannibalis ab illa infra
decē dies non appellauit, prout de iure appellari de-
buit, & ita præſupponunt Docto. omnes, ꝙ appellari
poſſit, non aūt de nullitate dici, ut per Bar. in d. §. per-
mittitur. ibiq; Ang. & in d. l. ſi mihi & titio. & in aliis
locis præallegatis. iuncto c. cōcertationi. de appella.
in 6. † ubi à grauamine extraiudicialiter illato illis ca-
ſibus, quibus appellari poteſt, debet appellatio fieri
infra decem dies, poſtquam grauatus ſciuerit, poſt
decendiū uerò eidē aditus ad appellandū non patet,
ut ibi per illum tex. & per glo. Sed in caſu noſtro ad-
uerſus hmōi grauamen illatū patri Hannibali ꝑ inue
ſtiturā factā do. Hectori ſuccurſum erat ſolū ꝑ reme-
diū appellationis, Barto. Ang. & omnes in d. §. permit
titur. cum aliis, ergo ineſtitura facta do. Hectori de iu
re in ſe ualuit, quia † remedium appellationis regula-
riter, & ſimpliciter actū in ſe ualidū, & de iure tenere
præſupponit, quāuis per appellationē reſcindi, & re-
uocari poſſit, ut hr̄ in l. ſi expſſim. ff. de appella. & not.
in l. 1. ff. de feriis. & in c. 1. ibiq; glo. & Doct. & in c. in-
ter cæteras. de re iudica. & ꝯñr infra decem dies à die
ſcientiæ debuit, & potuit appellare, quod cū nō fece-
rit, ſibi ipſi eſt imputādū. ¶ Quinto præmiſſa ad fauo-
rē do. Hectoris corroborantur, quia poſito, ꝙ Anto-
nius pater Hannibalis debuiſſet ut agnatus renouari,
& inueſtiri iuxta not. per Bart. in d. §. permittitur. cu-
ius opinio, ut dicit Alex. in d. l. ſi mihi, & titio. col. pe-
nult. in practica ſeruatur etiā in bonis eccleſiaſticis,
& in conſ. 93. lib. 2. in fi. & Petrus de Ancha. in conſil.
159. ex themate priuilegij. & in cōſ. 173. do. Lazarus
in conſ. 133. & in conſi. 421. quidam ſer Antonius, &
cæteris extraneis etiam hæredibus præferri deberet,
per Roma. in conſ. 22. quicquid dixerit Io. de Imol.
in conſi. ſuo incip. Petrus de Pannolini, ut uoluit Bal.
quē moderniſſimi ſequuntur in d. c. 1. quēadmo. feu.
ad fil. pertin. in fi. penul. col. † tamen ex quo ipſe An-
tonius fuit negligens ne dum per annū, & diem, ſeu
menſem, ſed etiā per plures annos in conſequēdo ab
epō dictam inueſtituram, debet ipſo iure cenſeri pri-
uatus omni iure petendi inueſtiturā, quod ſibi fortè
cōpetebat, per tex. in d. c. 1. quo tempo. mil. & in c. 1.
§. prætereà ſi quis. de prohib. feu. alien. per Feder. cum
ibi not. & ideo remanet firma, & ualida renouatio,
ſeu inueſtitura facta ipſi do. Hectori, quam ipſe Anto
nius per annum, & ultra patiendo, atque tacendo vr̄
illi conſenſiſſe, ſibiq; præiudicaſſe, argumento eorū,
quæ uolunt glo. & Docto. maximè moder. in c. 1. §. ti-
tius. ſi de feud. cōten. fuer. inter dominum & agnatū.
¶ Sed tamen his omnibus minime obſtantibus, con-
trariam opinionem de iure ueriorem eſſe arbitror, ꝙ
domino Hæctori præfato nullum ius in dictis bonis
competat, & ideò Antonius prædictus à petitis per ip
ſum do. Hectorem ſit abſoluendus: in quam ſenten-
tiam plura me adducunt, & primo conſidero, quòd
præfata domina Eliſia nullum aliud ius in dictis bo-
nis emphyteoticis habuit, niſi ad uitam ipſius ex inue
ſtitura facta de anno 1508. do. Catherinæ filiæ Berto-
lini pro ſe, & filiis, & nepotibus ſuis uſque in eorum
tertiam generationem completam, & dictæ do. Eli-
ſiæ eius matri pręſenti, & acceptanti ad uitā ſuam tan
13 tum. † Vnde præſuppoſito, ꝙ per electionem, ſeu no-
minationem à do. Eſilia factā de do. Hectore aliqđ
ius fuerit in eum tranſlatum, tamen non dicetur tran
ſlatum, niſi illud ius, quod penes ipſam do. Eliſiam
erat, & reperiebatur, vt in regula nemo poteſt. de reg.
iur. in 6. l. nemo plus. ff. de reg. iur. & habetur in l. ſi do
mus. in fi. ff. de leg. 1. Sed ius do. Eliſię morte ipſius fi-
niebatur, ac reſoluebatur, cum ſolum in eius uita ſibi
conceſſum eſſet. argum. tex. cum ibi not. in clemen.
1. cum glo. in ver. eius. de rebus eccle. non alien. & ibi
Cardin. in 3. notabili. ergo ſimiliter dicendum eſt, ꝙ
ius do. Hectoris proueniens, atq; dependens ab inue-
ſtitura ipſius do. Eliſiæ per mortem eiuſdem dicatur
extinctum, & reſolutum, quoniam reſolutio iure da-
toris reſoluitur ius acceptoris. l. lex vectigali. ff. de pi-
gno. l. peto. §. prædium. ff. de leg. 2. l. neceſſario. ff. de
pericu. & commo. rei vendit. in fin. not. in l. ſi ex duo-
bus. ff. de aſſigna. liber. cum ſimil. & eſt bonus text. in
c. 1. §. 1. de ſucceſſio. feu. c. 1. §. fin. de controuer. inue-
ſti. aliàs ſi de inueſtit. feu. contro. & in c. 1. §. rurſus. qui
bus modis feu. amitta. ¶ Et ſi diceretur, ꝙ do. Eliſia ha
buit ius pinguius, quàm ſupra dictum fuerit, quoniā
per inueſtituram ſibi factam de anno 1513. poſt mor-
tem do. Catherinæ huiuſmodi bona emphyteotica
fuerunt ſibi conceſſa pro ſe, & hęrede per ipſam ſe-
mel eligendo, ac etiam fuit ſibi conceſſum, ꝙ euenie
te caſu, quo Hannibal filius dictæ do. Catherinæ, qui
tanquam inueſtitura matris comprehenſus in dictis
bonis ſucceſſit, decederet ſine filiis, & nepotibus, tūc
huiuſmodi bona dictæ do. Eliſiæ accreſcerent, & ꝙ ip
ſa poſſet in illis ſemel hæredē eligere. Vnde quamuis
ex prima inueſtitura ius acquiſitum do. Eliſiæ ultra
eius uitam non extenderetur, & illius morte finire-
tur, & reſolueretur, vt ſupra, tamen per conceſſionē
proximè dictam factam ſibi ex gratia ſpeciali de iure
accreſcendi cum facultate ſemel hæredem eligendi
dicitur ipſi do. Eliſiæ ius tale acquiſitum, quod ultra
mortem ſuam ad alium quoque, hoc eſt ad hæredem
14 extendebatur: quoniam † & ſi ex natura emphyteo-
ſis, & maximè in terminis noſtris reſpectu iuris, quod
do. Eliſia ex prima inueſtitura habebat, non haberet
locum ius accreſcendi, argumento eorū, quæ haben-
tur in l. ſi mihi, & titio. ff. de verb. oblig. & per Bald. in
auth. ſi quas. C. de ſacroſanc. eccle. col. pen. tamen qñ
expreſsè actum, & conceſſum fuit à domino, ꝙ eſſet
locus iuri accreſcēdi, tunc alter alteri ſuccedit, & por
tio unius alteri accreſcit, ut habetur in d. l. ſi mihi & ti
tio. & clarius in c. 1. in fi. de feud. marchiæ. & in c. 1. in
fi. ibiq; Bald. & Doctores de feudi ſucceſſ. & facit tex.
in c. 1. §. cum uero corradus. qui feu. dare poſſunt. cū
ſi. Reſpondetur ad hęc, ꝙ huiuſmodi conceſſio facta
de iure accreſcendi cum facultate ſemel declarandi,
& eligendi hæredē virtute quarundam literarum ab
15 epiſcopo impetratarum fuit ipſo iure nulla, † quia
fuit ſubreptitia, & obreptitia, cum non fuerit dictum,
qualiter ipſa domina Eliſia ius in dictis bonis ad ui-
tam ſuam tantum haberet, quinimmo, ut ex tenore
literarum gratioſarum apparet, narratum, & expoſi-
tum fuit pro parte dominę Eliſię, qualiter quędam
mulier (intelligendo de domina Eliſia) fuit renoua-
ta pro ſe filia, & nepotibus: ergo ſequitur, quòd gra-
tia uirtute illarum literarum facta tanquam ſubrepti-
tia fuit ipſo iure nulla, nullumq́ue ius ex illa acquiri
potuit, capitulo ſuper literis, vbi pleniſſimè per ſcri-
ben. habetur extra de reſcrip. Præterea literis, de
quibus in dicto inſtrumento facto de anno 1513. ſub
aſſerto nomine dicti epiſcopi habetur mentio, non
eſt fides adhibenda de huiuſmodi gratia, ſeu con-
ceſſione dominæ Eliſię, ut ſupra, facta, cum non
appareat, neque dicatur, quòd illæ literæ epiſcopi

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

16 fuerint ſigillo eccleſiæ ſigillatæ, † qm̃ literis epĩ, ſeu
quæ dicuntur eſſe epĩ, non creditur, & ꝯñr nullũ ius
ex eis acquiritur, niſi fuerint ſigillatæ ſigillo eccleſiæ
ipſius epĩ, ſeu ſigillo, quo eps uti ſolebat, vt eſt text. cũ
gl. in c. poſt ceſſionem. de probationibus. vbi Abbas,
& Doctores magis cõiter ita tenẽt, ibiq; latius hr̃ per
Decium. Quinimmò Doctores magis cõiter etiam
vltra ſigillũ requirunt, ꝙ teſtes in literis epiſcopi fue-
rint deſcripti, alioquin fidem non faciunt, nec illis
eſt credendum per plura, quæ allegant, & maximè ꝑ
textum in c. 2. de fide inſtrumentorum. Et ſic ex præ-
dictis infertur, ꝙ ex illis literis probatum nõ fuit, ne-
que eis ſtandum erat de relatione per do. Anſelmum
facienda, nec de mandato ſuper hoc ab ipſo epiſco-
17 po facta dicto domino Anſelmo, † nam & ſi manda-
tum per literas, & per epiſtolam probetur. l. ſi quis ali
cui. & l. fi. cum ſimil. ff. mandati. & l. 1. ff. de procura-
tor. tamen hoc debet intelligi de literis legitimo mo
do factis iuxta ea, quæ habentur in d. c. poſt ceſſionẽ,
& hoc maximè dicendum eſt in literis epiſcopi, ut
ibi per Abbatem, & Doctores communiter, qui om-
nes concludunt literis epiſcopi non eſſe credendum
etiam in leuibus, niſi ſaltem ſigillo authentico ſint
ſigillatæ. argum. c. ſi canonici. de offic. ordinan. in 6.
& in d. c. 2. Sed in caſu noſtro non apparet literas epi-
ſcopi fuiſſe modo, quo ſupra, ſigillatas, ergo &c. Rur
18 ſus † illæ literæ, de quibus in dicto inſtrumento men-
tio habetur, tanquam incertæ omni reſpectu non ua-
lent, nec ex illis ius aliquod acquiri potuit, nam dici-
tur ĩ illis, ꝙ do. Anſelmus referet, ſeu denũciabit unã
gratiam factam de comprehendendo in una inueſti-
tura de certis bonis emphyteoticis unã mulierẽ &c.
nec dicitur, ſeu non apparet, de qua inueſtitura, de q-
bus bonis, & de qua muliere uoluerit intelligere; &
ſic literæ illæ ſunt incertæ reſpectu inueſtituræ, reſpe
ctu bonorũ, ac etiam reſpectu perſonæ mulieris, cui
gratia facta dicebatur, ergo ſequitur, ꝙ tales literę nõ
ualent, & modici ſunt momenti. argum. l. duo ſunt ti
tij. ff. de teſtamen. tute. l. ita ſtipulatus. la grande. & ibi
latè per Barto. & alios. ff. de verb. oblig. & c. in præſen-
tia. de probatio. Et quamuis in illis literis habeatur re
latio ad id, quod per do. Anſelmũ fuerit relatũ, quo
caſu incertitudo non uitiat. argum. l. hæc uenditio. §.
huiuſmodi. ff. de contrahen. emptio. l. hæc ſententia.
in fi. C. de ſenren. quæ ſine cer. quanti. prof. tamen ex
quo per huiuſmodi literas relatas, ut in dicto inſtru-
mento, non probatur mandatum factum do. Anſel-
mo, vt ſupra, ſequitur, ꝙ inueſtitura facta do. Eliſiæ,
quæ ſolum ſuper dictis literis fuit fundata, nõ ualuit,
nec per eam ius aliquod do. Eliſiæ acquiri potuit ul-
tra illud, quod prius habebat. ¶ Secundo principali-
19 ter conſidero, † quòd per agentes dicti domini epi-
ſcopi, & ut aſſeritur, de mandato eiuſdem fuit facta
inueſtitura ipſi do. Eliſiæ, dando illum nouum ius in
bonis emphyteoticis, uiuente Hannibale uero, & le-
gitimo emphyteota, ipſoque non citato, & ignoran-
te, nulloque modo conſentiente, ergo talis conceſ-
ſio, & inueſtitura non valuit, neque in uita Hanniba-
lis effectum ſortita fuit, ex quo illo adhuc uiuente, &
nondum conditione, ſub qua conceſſio fuerat facta,
adimpleta, epiſcopus, & p̃latus, qui eã fecerat, deſijt
eſſe epiſcopus, & prælatus, & alius in prælatura, & epi
ſcopatu ſucceſſit, ueluti ſatis clarè patet ex inſtrumẽ-
tis inueſtiturarum, & conceſſionum in proceſſu pro-
ductis: nam conceſſio, & inueſtitura facta do. Eliſiæ
de anno 1513. fuit facta per Reueren. dominum Tho
mam Coleonem, qui in uita Hannibalis emphyteo-
tæ deſijt eſſe epiſcopus: quod conſtat, nã ſtatim mor-
tuo dicto Hannibale do. Hector confirmationem ele
ctionis de ſua perſona factæ, ſeu nouã conceſſionem

impetrauit tempore R. D. Petri de Fliſco ele[...]
agentibus dicti domini Petri, ac etiam Re[...]
mi Cardinalis de Fliſco: quia ubicunq; per[...]
cã perſonam res in feudũ, ſeu in emphyte[...]
cõceditur, uiuente adhuc illo, cui prius fu[...]
ſa, eo inſcio, & non conſentiente, etiã ſub[...]
uel in diem incertũ, videlicet poſt mortẽ[...]
ipſe deceſſerit ſine filiis, ut factũ fuit in ca[...]
viuente adhuc primo inueſtito, prælatus[...]
tor deſierit eſſe prælatus per mortẽ, uel c[...]
aliter, tunc talis conceſſio non ualet, ne[...]
titur, niſi ſucceſſor in dignitate illam in[...]
firmauerit, & renouauerit, & tunc ea di[...]
ceſſio, & inueſtitura, quia prima deſijt [...]
& effectũ ſortiri non potuit, cum pręde[...]
tuerit ſucceſſorẽ in prælatura obligare, u[...]
1. qui ſucceſſo. feu. dare tenean. & in c. 1. q[...]
tenean. c. 1. §. moribus. ſi de feudo cõten[...]
ter dominũ, & agna. & ibi glo. Bald. & D[...]
diſtæ. Ex conceſſione ergo, & inueſtitura[...]
re Reuerendiſſimi do. Thomæ epiſcopi [...]
potuit ipſi do. Eliſiæ, & conſequenter nec[...]
20 ri acquiri per ſupradicta. † Neque ex confir[...]
& conceſſione facta poſt mortem Hanni[...]
emphyteotæ per dictum Reuerendiſſimu[...]
mam epiſcopum ſimiliter potuit ualidari[...]
quod acquiri ipſi do. Eliſiæ, quia non fuit fa[...]
firmatio, neq; conceſſio, prout de iure fi[...]
ſet, ſed facta fuit do. Hectori, & ſic non p[...]
prima conceſſio fuerat facta, ſed illi, cui[...]
non poterat, qm̃ in his terminis, quando [...]
ueſtitura, uiuẽte primo emphyteota, uel[...]
conditione, & moriatur inueſtitor, uiue[...]
lo, cui prius conceſſio facta fuerat, ad h[...]
ſtitura ſub conditione facta ualeat, & ef[...]
tur, ſeu ius ex ea poſſit acquiri, requiritu[...]
ceſſorẽ prælatum fuerit confirmata, ſeu[...]
ceſſa illi, cui prælatus prædeceſſor cõceſſ[...]
ctis iuribus: alioquin ſi alteri perſonæ in p[...]
ſione non nominatæ confirmaretur, ſeu c[...]
tur, non valeret, quia haberet locũ illud, [...]
tur in c. cum ſuper abbatia. de offic. deleg. [...]
tum intereſt. C. ſi quis alter, uel ſibi. quod [...]
luit, quod uoluit, adimplere nequiuit. ¶ E[...]
tur, ꝙ confirmatio, & cõceſſio facta do. H[...]
mortẽ Hannibalis ultimi emphyteotæ, ſi n[...]
ut confirmatio primæ conceſſionis per p[...]
luit tñ, ut noua conceſſio, & inueſtitura pe[...]
& à prima non dependens, ex quo enim p[...]
dicti Hannibalis, qui ſine filijs, & nepotibus[...]
bona emphyteotica ad eccleſiam propter li[...]
generationem finitam liberè erant deuol[...]
uerſa, epiſcopus, & prælatus eccleſiæ de illi[...]
ctum dominum Hectorem inueſtire, qui q[...]
alium in petendo inueſtituram præuenit, [...]
lantibus iura ſubueniunt, ut in l. pupillus[...]
priuileg. credit. iunctis ijs, quæ ſupra dixi, [...]
21 petentur, reſpondetur, † quòd ex quo po[...]
dicti Hannibalis ſuperſtes remanſit eius p[...]
li ſucceſſit, & ſic extitit agnatus, qui emph[...]
res erat, eccleſia, ſeu epiſcopus non potu[...]
dictis bonis de nouo inueſtire, ſed ipſum a[...]
redem, per notata per gloſam, & Bartol[...]
permittitur. & ibi Angel. ff. de aqua quotid[...]
ua. per Bartolum, & alios in l. ſi mihi, & ti[...]
borum obliga. & per ſcribentes in cap. bon[...]
do. de poſtulatio. prælatorum. & ponun[...]
maximè moderniſſ. in capitu. 1. quemad[...]
ad fil. pertin. & in capit. 1. §. titius. ſi de feud[...]
fuerit inter dominum, & agnat. in tertia [...]

moderniſſ. quem tex. allegat. etiã Roma. in d. conſi.
70. & faciunt ea, quæ pleniſſimè habentur per Deciũ
in cõſi.78. & in cõſi. 131. & per Bart. in l. 1. ff. de priuil.
credit. cum multis ſimilibus. ubi doct. magis cõmu-
niter tenẽt, ꝙ finita linea, ſeu generatione ultimi em
phyteotæ ius petendi renouationẽ ad agnatos ẽt col-
laterales ſpectet, maximè ſi ſint hæredes, ergo ſequit
in caſu nſo, ꝙ hoc ius pariter, & magis ad patrẽ hære
de filij ultimi emphyteotę ſpectabit, tũ qa agnatus, tũ
qa nõ collateralis, ſed aſcẽdẽs, qui potior eſt in ſucce
dendo, quam ſint alij agnati collaterales. ut in auth.
defuncto. C. ad tertullia. & in authen. ceſſante. C. de
legit. hæred. tũ quia pater, & filius una, eademq́; per-
ſona cenſentur. l. fi. in fi. C. de impub. & aliis ſubſtit. &
arg. l. placet. cum ibi not. ff. de acquiren. hæred. & in-
fra quoque in reſponſione obiectorum tangetur.
¶Tertio principaliter nullum ius competere d. do.
Hectori ex inueſtitura facta do. Eliſiæ, & ex declara-
tione, ac electione per eã facta de d. do. Hectore, etiã
præſuppoſito, ꝙ gratia, ſeu cõceſſio do. Eliſiæ facta
de anno 1513. fuerit de iure ualida, & firma, ſatis pro
baliter, & concludenter oſtenditur, nam dicta inueſti
tura, & conceſſio, prout inſtrumenti illius uerba can
tant, fuit facta do. Eliſiæ præſenti, recipienti, & ſtipulã
ti pro ſe, & hærede per ipſam ſemel declarãdo, & eli-
gendo, & cũ ſimus in emphyteoſi eccleſiæ, quæ ſolita
eſt concedi ſolum pro filiis, & deſcendentibus, ut con
22 ſtat ex pluribus inueſtituris, & renouationibus, † &
quæ de iure cõmuni, & ſui natura ſolum ad hæredes
ſanguinis, hoc eſt ad deſcendentes tranſit, ut conclu
dunt doct. magis communiter in d. c. in præſentia. de
proba. ubi moder. dicunt hanc eſſe cõmunem opinio
nẽ, & habetur per Alex. in l. ſi patroni. ff. ad trebellia.
in l. etiam. ff. ſol. matri. & latè per eundẽ. & per Imol.
23 in l. quod dicitur. ff. de uerbo. oblig. ſequitur, † ꝙ ap-
pellatione hęredis ſimpliciter in noſtris terminis de-
bet intelligi de hęrede ſanguinis per lineam deſcen-
dentium, ut in c. 1. §. ſed diuerſum. de alien. feu. ibiq́;
Bal. & doct. omnes feudiſtæ, & facit tex. cum ibi not.
24 in l. ex facto. in fi. ff. ad trebel. † uerba enim in dubio
ſecundum ſubiectam materiam, & ut naturæ actus,
qui celebratur, conueniant, ſunt intelligenda. l. ſi ſti-
pulatus. ff. de uſuris. l. ſi uno. in prin. ibiq́; gl. ff. locati. l.
damni, & ibi Bar. ff. de dam. infec. & faciunt not. per
Bal. in c. 1. in fi. ſi de feu. conten. fuer. inter dominũ &
agna. & propterea illa alia uerba inueſtituræ prędictæ,
& quòd do. Eliſia poſſit, & ualeat in prædictis bonis ſe
mel eligere hæredem, qui hæres &c. debent intelligi
de hærede, ut ſupra, qui poteſt in emphyteoſi eccle-
ſiaſtica ſuccedere, de cuius natura eſt, ut ad deſcendẽ
25 tes tranſeat: & † ad propoſitum facit id, quod not. uo-
luit Bal. in auth. ſi quas. col. 1. C. de ſacroſ. eccl. dicẽs,
quòd conceſſio in emphyteoſim facta à pręlato ſuc-
ceſſore ſimpliciter ſemper intelligitur facta ſecundũ
formam conſuetam, & perſonæ conſuetæ tantum cõ
26 prehenſæ intelliguntur: quinimò † ſi concederetur
emphyteoſis nõ ſeruata forma conſueta, & perſonis
non conſuetis, conceſſio ipſo iure nulla eſſet, uti per
Bal. poſt Bart. in auth. qui rem. eodem tit. & expreſsè
27 per Alex. in conſi. 5. in fi. 5. col. lib. 5. & † idem Bal. in
authen. quibuscunque. C. de ſacroſ. eccleſ. inquit,
quòd prælatus, ad quẽ, & ad eccleſiam bona emphy-
teotica in emphyteoſim dari conſueta fuerunt deuo-
luta, poteſt illa ſuis conſanguineis concedere, dum-
modo ſuorum ꝓdeceſſorũ cõſuetudinẽ, formãq́; cõ
ſuetã ſeruet. arg. l. mela. §. 1. ff. de alim. & ciba. lega.
unde debet attẽdi illa forma, quæ tpe ingreſſus ꝓlati
uigebat. ꝑ gl. in c. 1. de his, ꝗ feu. dare poſſ. ĩ uer. feudũ
28 dare. ibiq́; Bal. & alij: † & ad ꝓpoſitũ accedat ea, quæ
pulcherrimè ponit Bal. ĩ l. liberti col. ult. C. de op. lib.

qui inquit, ꝙ ſi feudum, uel emphyteoſis concedatur
alicui pro ſe, & pro eo, quẽ uoluerit, ſeu cui dederit,
uel per ſimilia uerba, conceſſio debet intelligi facta
ſecundum puram, & meram feudi naturam. Sed de
natura, & cõſuetudine emphyteoſis eccleſiaſticæ eſt
tàm attento iure cõmuni, quàm attenta cõſuetudine
huius emphyteoſis, ꝙ cõcedatur pro deſcendẽtibus,
uidelicet filiis, & nepotibus, ergo illa uerba pro hære
de eligendo, ſeu cũ poteſtate eligendi ſemel hæredẽ,
ſecundum hanc puram, & merã naturã, ac cõſuetudi
nem emphyteoſis debent intelligi, ut intelligatur cõ
ceſſa pro hærede ſanguinis, ut ſupra. Nec obſtat, ꝙ di
cendo pro hærede ſemel eligendo, debeat intelligi
de quocunque hærede, & ſic etiam de extraneo, quia
contrarium ex prædictis infertur, item quia poteſt in
telligi de hærede ſanguinis eligendo: quod vtile eſſe
potuiſſet, quia in caſu, quo emphyteoſis potuiſſet ad
plures deſcendẽtes ex do. Eliſia tranſire, ſtante huiuſ-
modi poteſtate ſibi conceſſa, potuiſſet unum tantum
ex illis eligere, cum de iure cõmuni ſatis magnũ du-
biũ ſit, an ita facere poſſet, ut habetur per Bar. & alios
in l. ut iuriſiurandi. §. ſi liberi. in uerſi. ſecũdum dubiũ.
ff. de oper. liber. & per Specul. in tit. de locato. §. nunc
uero aliqua. in uerſ. 78. quare cum in terminis noſtris
electio facta per do. Eliſiam de do. Hectore, qui eſſet
hæres extraneus, de iure fieri nõ potuerit, & ſic nulla
fuerit, perinde eſt, ac ſi facta non eſſet, & ideò nullum
præſtare debet impedimentum, quia non præſtat im-
pedimentum, quod de iure nõ ſortitur effectum, re-
gula nõ præſtat, cũ ſimilibus ibi nota. per gl. de regu.
iur. in 6. & propterea ſequitur, quòd electio poſtea fa-
cta de Hannibale nepote, fuit valida, & firma, ac facta
29 ſecũdum formam, & naturã emphyteoſis, † quia ubi
cunque quis eligendi, & declarandi ius habet etiã in
caſu, quo de iure ſemel poſſet eligere, uel declarare,
ſi nuliter & inualidè eligat, poterit iterũ eligere, quo
niam de electione ualida debet intelligi, ad tradita ꝑ
Innocen. & alios in c. 1. de re iudica. cum multis aliis,
quæ allegare poſſem. ¶Quarto principaliter poſito,
ſed nullo modo conceſſo, quòd illa uerba etiam de
hærede extaneo intelligerentur, & maximè tenendo
illam opinionem, quam Felin. in d. c. in præſentia. ſe-
qui uidetur, quòd emphyteoſis eccleſiæ etiam ad hæ-
redes extraneos ſit tranſitoria, quæ tamen communi
ter eſt reprobata, ut ibi per Decium, & quæ etiam in
caſu noſtro proximè dictis non obeſſet, ex quo con-
ſuetudo huius emphyteoſis fuit, & eſt, quòd ſolum ꝓ
ſe, filiis, & nepotibus concederetur, ut dictum eſt, ad-
huc dicendum eſt, quòd ex huiuſmodi inueſtitura, &
declaratione facta per ipſam do. Eliſiam, ac etiam ex
confirmatione, & cõceſſione facta dicto do. Hectori
nullum ius ipſi ad præiudicium Antonij patris acqui
ſitum dicatur, quia totale fundamentum ipſius do.
Hectoris eſt dicta cõceſſio facta ab epiſcopo do. Eliſię
de anno 1513. & declaratio, ſeu electio per eandem
do. Eliſiam in ſuo primo teſtamento de do. Hectore
facta: quæ tñ iudicio meo parum, uel nihil ad illius fa
30 uorẽ faciunt, primo † quia illa uerba & pro hærede ſe
mel eligẽdo, & illa uerba poſſit & ualeat in prædictis
bonis ſemel eligere hæredẽ, qui hæres aduenĩẽte caſu
ſucceſſionis prędictæ teneatur capere nouã inueſtitu
rã &c. debent intelligi de illo hærede, ꝗ hæres dici po
teſt, & de illa ſucceſſione, quę dici poteſt ſucceſſio, &
cõſequẽter poſt mortẽ do. Eliſiæ, & non in eius uita,
qm̃ nõ dicit quis hęres alicuius, nec hęreditas, neq;
ſucceſſio, iuxta. l. hr̃ditas. ff. de reg. iu. & l. nihil aliud.
ff. de uerb. ſig. niſi poſt mortẽ illius, & nõ in uita, qa ui
uẽtis nullus dici põt hæres, niſi fili9, & is, ꝗ eſt de ſuis.
l. in ſuis. ff. de lib. & poſth. iũcta l. ꝗ ſupſtitis. l. neminẽ.
l. ſi qs mihi bona. §. iuſſũ. & l. hæres. ff. de acquir. hæ-
redi-

reditate,&l.1.ff.de hæred.uel actio.uenditio. dum er
go in inueſtitura ſit mentio de hærede eligendo, &
de ſucceſſione, effectus illius inueſtituræ debet intel
ligi habere locum ſolum poſt mortem D. Eliſię, non
31 autem ipſa adhuc uiuente. Ex quo infertur,† ꝙ uirtu-
te electiōis factæ de ipſo D.Hectore, ut de hr̄de dictę
D.Eliſiæ,D.Hector,uiuente adhuc Do. Eliſia,non po
tuit petere,& impetrare inueſtituram,& confirmatio
nem de dictis bonis emphyteoticis, quia ut hæres il-
lius nondum potuit quicquam facere, ut in iuribus
ſupra allegatis, ac etiam quia in caſu ſucceſſionis po
terat inueſtituram petere ex forma inſtrumenti,& in
ueſtituræ,ergo cum prius,& in uita Do.Eliſiæ confir-
mationem,& inueſtiturā impetrauerit, confirmatio,
& inueſtitura non ualuit, quoniam non fuit ſeruata
forma data in inſtrumento inueſtiturę factę D.Eliſię,
nec adimpleta conditio adiecta in petendo inueſtitu
ram,ut colligitur ex illis uerbis, qui hęres aduenien-
te caſu ſucceſſionis prædictæ, quæ uerba ſunt ablati-
ui abſoluti,& ſic conditionem, & formam importāt.
l.à teſtatore.cum vulgaribus.ff. de condit. & demon.
l.qui hæredi.& l.Mæuius.ff.de condit. & demonſtr.&
not.per Doctores in l.Gallus.§.& quid ſi tātum.ff. de
libe.& poſthu. Præterea ex quo domina Eliſia teſta-
mentum,in quo Do.Hector fuerat hæres factus,& e-
lectus,ſpecialiter, & expreſsè reuocauit per aliud te-
ſtamentum poſtea factum,ſequitur, ꝙ D. Hector nō
potuit, neque poteſt dici hæres Dominæ Eliſiæ, nec
ut hæres potuit confirmationem, & inueſtituram de
32 dictis bonis ab epiſcopo impetrare,quia †primum te
ſtamentum habens etiam clauſulam derogatoriam
ad teſtamenta futura,ut non poſſit reuocari, niſi ex-
preſſis talibus,& talibus uerbis, poteſt per ſecundum
reuocari,quando de primo facta ſaltem fuit ſpecialis
& expreſſa mentio,ut uolunt Doctores magis cōiter
in l.ſi quis in principio.in prin.ff.de leg.3.& in l.2.ubi
Bal.Alex.& Imo.ff.de libe.& poſthu.& per Alex.Pau
lum Caſtrenſem,& Imolam in l.ſi mihi,& tibi.§.in le
gatis.ibiq; glo.ff.de lega. 1. & hoc iudicio meo diffi-
cultatem non habet. ¶Et poſito etiam, ꝙ Do. Eliſiæ
de iure non fuiſſet licitum uariare ſuper electione hæ
redis ex quo ſemel ſibi fuit conceſſum hęredem eli-
gere, & conſequēter electio de alia perſona facta nō
ualuiſset,quod tamen negatur per ſupra adducta,ni-
hilominus dico,propter hoc non ſequi, ꝙ Dom. He-
ctor potuerit ut hæres admitti, tū quia eſt extraneus,
tum quia non fuit,nec potuit dici hæres, & ideò ſi ex
declaratione ultimo facta per Dom. Eliſiam non po-
tuit alius admitti, nec ex declaratione prima potuit
admitti dominus Hector,qui nec eſt, nec poteſt dici
hæres,nec ad eum ſucceſſio dici poteſt deuoluta per
prædicta,nec etiam ex eo poteſt admitti, ꝙ de dictis
bonis ad eccleſiam deuolutis fuerit inueſtitus tan-
quā nouus emphyteota,ut uerba ſuæ inueſtituræ can
tare uidentur, nam ex quo ſupererat agnatus,hoc eſt
pater Hannibalis ultimi emphyteotæ, qui etiam erat
ſuus hęres,extraneus ad ipſius patris hæredis præiudi
cium inueſtiri non potuit,ad not.per Bart.in l.1.ff. de
priuileg.cred.& in d.l.1. §.permittitur.cum multis ſi-
milibus ſupra allegatis,quæ adducit etiam Dec.in d.
conſi. 131. affirmans hanc eſſe communem opinio-
33 nem.¶Et ſi diceretur,† ꝙ illa uerba, qui hæres adue-
niente caſu ſucceſſionis, &c. debeant intelligi non
de ſucceſsione dominę Eliſiæ, ſed ipſius ultimi em-
phyteotæ in dictis bonis, & ideò cum dominus He-
ctor poſt mortem Hannibalis ultimi emphyteotę cō
firmationem,& inueſtituram impetrauerit, & ſic eo
tempore,quo ſucceſsio, & hæreditas dici potuit, ſe-
quitur, ꝙ prædicta nō obſtant, & omnia benè conue-
niunt. R̄ndetur etiam ad hoc, ꝙ illa uerba ita intel-
ligi non poſſunt, primo quia D. Hector n…
dici potuit hæres, ſeu ſucceſſor Hannibalis…
reſſet Antonius eius pater, qui ſucceſſit. Se…
34 intelligerentur de ſucceſſione Hannibalis…
uentio tanquam facta ſuper ſucceſſione a…
non conſenſiſſet, non ualuiſſet, ut in l. ſi. C…
cum aliis ibi allegatis. l.ex eo.C.de inutil…
c.2.cum gl.de conceſſio.præben. Ex præd…
apparet, ꝙ dictus D.Hector agendo contr…
patrem Hannibalis non potuit ſe fundare…
tura facta D.Eliſiæ de anno 1513. nec ſup…
tione, & inueſtitura ſibi conceſſa de ann…
ſit, ut dictus Antonius ſit à petitis per Do…
abſoluendus. ¶ Supereſt modo reſponde…
ſupra in contrarium, quę prima fronte ſa…
debantur, nam ex illorum reſponſione cl…
de bono iure dicti Antonii conſtabit. No…
primis, ꝙ per illa uerba appoſita in inſtrum…
ſtiturę factæ D.Eliſę ꝓ ſe,& hęrede ſemel e…
per illa uerba,& ꝙ D.Eliſia poſſit, & ualeat…
gere hęredē, uideatur actū, & conuentum…
hæres extraneus ſuccedere poſſit,& ille, qu…
ſia electus,& nominatus erit per ea, quę ſup…
ſunt dicta, quia huic primo fundamento re…
ligi poteſt ex iis, quæ plenè dicta fuerunt in…
quarto fundamento ad fauorem Antonii…
aliter non repeto. ¶ Non obſtat text. in l…
ibi no.per Bald.C.locati.& in c.1.qui ſucceſſ…
& in c.1.qui ſucceſſo.feud.dare tenean.ac…
1.§.titius.ſi de feud. conten. fuer. inter do…
uaſallum.cum ſimilib.quæ iura feudalia e…
nis eccleſiaſticis locum habent,& à iure ca…
probata dicuntur,ut uoluit Bal.in c. cæter…
mo notabili de iudi.ibique hoc ſequuntur…
Abb.& Alex.in conſi.10.lib.5. col.2. Petr…
in conſi.173.col.1.& Dec.in conſi.131.in…
35 Quia dictis iurib.poteſt reſponderi,&† pri…
in d.l.ne cui.multipliciter.Primo,ut colligit…
quæ dixit Alex.in conſi.122.lib.5.in 2.col…
non probat, ꝙ ſecundus conductor, ſeu e…
finita locatione primi poſſit uigore ſecund…
cationis contra primum conductorem, uel e…
des agere, ut rem ſibi locatam conſequatur…
ꝙ ſi primus conductor litem inferat ſecund…
ctori, finita locatione primi, tunc primus p…
qua ibi, incurrat. Secundo reſpōderi poteſt…
ꝙ loquatur in ſimplici locatione alteri facta…
adhuc locatione primi conductoris, quia ta…
da locatio etiam ſimpliciter facta ualet, ac e…
36 bet, finita prima, ut ibi.† Secus eſt in locatione…
ceſſione, per quam dominium utile,& natura…
ſeſſio in cōductorem transfertur, ut eſt locatio…
gum tempus,& emphyteoſis, ac feudi contra…
ra ea, quæ habentur per Doctores in l.codicil…
ſtituto.ff.de lega.2.& in l.ſi domus.in fin. ff. d…
per gloſam in l.3.§.ex contrario. ff.de acqui…
ſio.& in l.ſi ut certo.§. ſi duobus uehiculum…
37 moda. & per Baldum in l. 1. C. de iure emph…
enim talis locatio, ſeu conceſſio fiat ſimpli…
purè abſque conſenſu primi conductoris, d…
tempore primę, ipſo iure non ualet, ut eſt te…
1.qui ſucceſſo.feu.dare tenean.in d.c. 1.qui…
tenean.& in d.§.Titius.& not.per gloſam in c…
tempo.mil.per quæ iura limitatur,& declara…
in d.l.ne cui in caſu, quo ſecunda locatio fier…
denteprima, ſimpliciter, & purè abſque con…
mi: & ratio diuerſitatis eſſe poteſt, quia per lo…
nem ad longum tempus, ſeu conceſſionē in e…
teoſim, uel ī feudū maius pręiudiciū primo c…
ri inferretur, quā per ſimplicē locationē, ut in…

proximè allegatis. Præterea cū emphyteotæ, uel feudatario, ſeu conductori ad longū tēpus ius in re ſit acquiſitum, uidelicet utile dominiū, & naturalis poſſeſſio, ſi per dominum purè, & ſimpliciter locatio, & cōceſſio alteri fieri poſſet, durante tempore, & iure primi conductoris, diceret̄ paciſci, & conueniri de hæreditate uiuētis, quod eſt reprobatū à iure. d. l. fi. C. de pactis. cū aliis ſupra allegatis: q̄ rō ceſſat in ſimplici locatione ad modicū tp̄s, ex qua cōductori nullum ius in re acquiritur, ut in l. non ſolet. ff. locati. iunctis no. in d. l. 3. §. ex cōtrario. cū ſimilibus. Tertio reſpondet̄ † textum in d. l. ne cui procedere. quando ſecunda locatio fieret durante prima, & ex ea nulli pręiudicium inferretur, ſi finita prima effectū haberet, ut ibi, etiā ſi ſecūda fieret ſub cōditione, ſeu ſub die, hoc eſt ut inciperet poſt finitā primā. Secus ſi eſſet præiudicialis alteri, puta hr̄di, uel filio, ſeu agnato, cui poſt finitam primā conceſſionē, ſeu poſt mortē primi eſſet ius aliqđ acquiſitū, nā tunc ſecunda cōceſſio nō ualeret ad p̄iudiciū illius iuris alteri acquiſiti, ut uidetur caſus ī c. 1. qui ſucceſſo. tenean. in fin. uer. ibi. & hoc intelligē dū eſt in uaſallis, qui feudi ſucceſſorē nō habēt, & eſt glo. in c. 2. quo tēpo. mil. in uer. pro non facto. & in c. 1. §. moribus. ſi de feu. contē. ſit īter dominū & agna. ibi quod poſt mortem eius ad dn̄m reuerti ſperatur. Sed in caſu noſtro poſt mortē Hannibalis, & ſic poſt finitā conceſſionē ſupererat aliquis, cui ius ſucceſſionis in bonis emphyteoticis erat acquiſitum, & ſic bona poſt mortē Hannibalis ultimi emphyteotæ ad dominū, hoc eſt ad eccleſiā reuerti non ſperabātur, qm̄ aderat agnatus, hoc eſt pater, & hæres dicti Hannibalis, qui ante alios erat inueſtiendus, & cui ius erat acquiſitū, ꝙ eccleſia illū inueſtire tenebatur, nec pro ſe retinere poterat, ꝑ Bar. glo. & Ang. in d. l. 1. §. permittitur. & in d. l. 1. ff. de priuil. credit. & latè hr̄ per Deciū in conſi. 78. & in cōſ. 131. Rom. in conſi. 22. Soc. in cōſil. 249. & per docto. in d. l. ſi mihi & titio. cū ſimilibus ſupra allegatis. ergo inueſtitura facta do. Eliſiæ de anno 1513. durāte inueſtitura dicti Hannibalis, & ipſo uiuente non ualuit, poſito ēt ꝙ facta fuerit ſub conditione, ſi Hannibal deceſſerit ſine liberis, & poſt eius mortem. Vltimo reſponderi poteſt, † ꝙ d. l. ne cui. in eccleſia, ſeu in prælato eccleſiæ locum non habet, nā in emphyteoſi, uel in feudo in hoc aliud ius ſeruatur in laicis, & in priuatis, & aliud in eccleſijs, & perſonis eccleſiaſticis, ut clariſſimè colligitur ex iuribus ſ̄ allegatis, ut in d. c. 1. qui ſucceſſo. feud. dare tenean. & in d. c. 1. §. moribus. quæ iura etiam in eccleſijs, & perſonis eccleſiaſticis, prout loquuntur, locum habent, quia iura, & conſuetudines feudorum ſunt à iure canonico approbata, ut dicit Bald. in d. c. cæterū. in primo notabili, & ſupra dixi. Nam in laicis hoc cautum eſt, ꝙ durante prima locatione poteſt alteri fieri locatio ſimpliciter, quæ prima finita habet effectum, ut ī d. l. ne cui. Si uero alteri fiat conceſſio in emphyteoſim, uel in feudum, durante prima conceſſione, ſub conditione, uel in diem incertam, puta poſt mortem primi, ſecunda ualet ſimpliciter, & dominus, eiusq́; hæres illam ſeruare tenetur, ſi primus emphyteota deceſſit ſine ſucceſſore, cui ius ī re emphyteotica, ſeu feudali acquiſitum non dicatur. Sed in eccleſijs, ac ꝑſonis eccleſiaſticis aliud ſeruatur, quoniam ſi ab eccleſia, ſiue eius prælato fiat purè, & ſimpliciter ſecunda conceſſio, durante prima, non ualet, ſin uerò fiat ſub conditione, uel poſt mortem primi, & dominus, hoc eſt prælatus inueſtitor, uiuente primo emphyteota, deceſſerit, ſecunda conceſſio non ualet, nec effectum ſortitur, ut etiam ſupra dixi, & habetur in d. c. 1. & in d. §. moribus. Ex quibus conſtat, ꝙ d. l. ne cui. nō aduerſatur, nec ſimiliter obſtant iura proximè allegata in d. c. 1. & in d. §. moribus. prout plenius declaraui, & illa induxi ſupra in ſecundo argumento ad fauorē Antonij facto. ¶ Non obſtant adducta ſupra in tertio fundamento pro parte aduerſa facto in confirmatione obtenta per dominum Hectorē, & in noua inueſtitura facta ſibi ab epiſcopo poſt obitū Hannibalis, quia reſponſio colligitur ex plenè dictis in ſecundo fundamento ꝓ Antonio facto. ¶ Sed fortius ſtringit illud, quod in fine dicti tertij fundamēti ſubiungebatur, ꝙ ex quo Antonius fuit à dn̄o Hectore p̄uētus in petendo inueſtiturā de bonis ad eccleſiā deuolutis, ex hoc dicitur ipſi Antonio patri, ſeu agnato p̄iudicatū, ut amplius inueſtiturā nec cōſequi, nec petere poſſit, ex quo deſiit eſſe integra, ut ꝑ plura uoluit Rom. in cōſ. 70. & ſequuntur Moderniſſ. in c. 1. quemadmodū ad fil. feu. pertin. & Alexā. in cōſ. 10. lib. 3. & Soc. in cōſ. 167. col. pen. lib. 2. Verum & huic ultimo
40 pluribus modis reſponderi pōt, † ꝙ in hoc opinio cōtraria uidetur uerior: & Alex. in d. l. ſi mihi, & titio. in fi. pen. col. dicit hoc non eſſe uerū ſimpliciter, quia uidetur cōtra tex. in d. c. 1. §. titius. cū ibi not. & inquit idem Alex. ibi non obſtare. c. 1. de natu. feu. quia loq̃tur, quādo quis deceſſiſſet, & poſt eū nullus agnatus remanſiſſet, q̄ eēt renouandus: ergo infertur, ꝙ ſi ſupereſſet aliquis agnatus, q̄ renouari deberet, ſecus eſ-
41 ſet. Præterea & ſecundo reſpondeo, † p̄dicta poſſe eſſe uera, quando dominus aliquē de agnatis ipſius ultimi emphyteotæ inueſtiuiſſet, quāuis ille agnatus inueſtitus de proximioribus non eſſet, & quē de iure nō beat inueſtire, ſed proximiorē, ut uoluit Roma. in d. cōſ. 22. per l. cū ita. §. in fideicommiſſo. & l. peto. §. fratre. ff. de leg. 2. ſecus uero ſi aliū penitus extraneū, & non agnatum ultimi emphyteotæ inueſtiuiſſet, quia tunc proximior agnatus, cui de iure ius renouationis cōpetebat, pōt nedū infra annum, ſed ēt infra triginta annos inueſtituram petere, & factā alteri non agnato renouare, ut eſt glo. notabilis, quam doctores ibi multum commendant in d. c. 1. §. titius. in uer. per annum. Sed in caſu noſtro dominus Hector non erat agnatus Hannibalis, ergo &c. & ad propoſitum facit id, qđ habetur in c. 1. quemadmodū feu. ad fil. pertin. cū ibi no. ꝑ docto. maximè Moderniſſ. in 2. col. ubi dicunt, ꝙ quādo ius renouationis ꝑꝑ obitum ultimi uaſalli eſt agnatis acquiſitū iuxta ea, quæ habentur in d. l. 1. §. permittitur. cum glo. dominus filiam ultimi uaſalli non poteſt niſi in duobus caſibus inueſtire, & renouare, alioquin ipſis agnatis ius reuocandi inueſtituram filiæ factam cōpetit, quia per eam non potuit ipſis, & eorū iuribus præiudicari. Tertio reſpondeo,
42 † ꝙ ex quo finita emphyteoſi, & ad eccleſiā deuoluta, agnato proximiori à iure datur annus, & dies ad petendā renouationem, ut uoluit Roma. in d. conſi. 70. & tacendo per tantum tempus, ſi alteri inueſtitura facta fuiſſet, uidetur agnatus iuri ſuo renunciaſſe, & à iure petendi renouationem dicitur excluſus, ut amplius, ſi reuocationem inueſtituræ alteri factæ petere uellet, audiri non poſſit, ſed ante lapſum anni à die mortis ultimi uaſalli, & emphyteotæ, & ſcientiæ ipſius agnati ad reuocandum admittitur, ut eſt tex. in in c. 1. §. titius. iunctis not. per dominum Præpoſitum, & alios ſi de feud. conten. fuer. inter dominū, & agnatos, col. 2. ſequitur ex his, ꝙ pendēte illo tempore anni dominus non poteſt quicquam innouare ad p̄iudicium ipſius agnati, cui aliqua culpa, & negligentia imputari non potuit, ſi nondum fuerit elapſum tēpus anni ſibi à iure dati ad petendam renouationem, tū quia pendente dilatione à iure, ſeu ab hoīe data nihil eſt innouandū. l. ſiue pars. C. de dilat. c. nō ſolū. de appel. in 6. & c. quia diuerſitatē. de conceſſio. p̄ben. & faciūt ea, quæ habētur per gloſ. & Moderniſſ. ī d. §. titius.

tius.ubi ſi uaſallus feudũ, uel eius partem alicui remotiori agnato in caſu permiſſo alienauerit, tũc proximiori agnato cõpetit ius reuocandi infra annum, & diẽ, illoque elapſo videtur iuri ſuo renunciare, & cõſentire, ꝙ alienatio ſit firma. Sed ſi extraneo fuiſſet facta alienatio, tũc agnato tẽpus triginta annorũ ad reuocandũ datur, & interim durante tpe anni culpa, & negligentia ipſi agnato imputari non põt, at illo elapſo in culpa, & negligẽtia conſtitutus dicetur, & tũc dominus aliũ poſſet inueſtire. & hoc modo intelligatur id, quod uoluit Alex. in d. conſi. 10. uol. 3. & ita declarat, atque intelligit Franciſcus Curtius in cõſi. 48.
43 in fi. † quinimmò ẽt ſi annus lapſus fuiſſet, & agnatus fuiſſe iuſtè impeditus, renouationis iure non priuaretur, ut in c. 1. §. quoniã. de prohib. feu. alien. p Lotha. c. 1. quo tempo. mil. cum ibi plenè not. Ergo infertur, ꝙ durante tempore anni, & ante illud finitum, etiam ſi agnatus iuſto aliquo non fuerit impedimento impeditus, non poteſt ſibi aliqua negligentia imputari, quoniam beneficium à iure conceſſum non eſt alicui auferendũ, clem. 1. & ibi Cardi. de rerum permut. Specu. in titu. de iudi. delega. §. ſequitur uidere. uerſi. ſed nunquid. cum ſimilibus. ¶ Non obſtat quartum fundamentum, dum dicebatur, ꝙ ex quo agnato datur ius appellandi, infertur ex hoc, ꝙ inueſtitura alteri facta in ſe ualet, quamuis per appellationem reuocari poſſit, ut habetur per Bartolum in d. §. permittitur. quæ appellatio debet infra decem dies fieri, alioquin actus in rem iudicatã tranſit, & irreuocabiliter tenet, ut ſupra dictum fuit. Quia reſponderi poteſt,
44 † uerum eſſe quoad modum reuocandi per uiam appellationis, ꝙ in extraiudicialibus ipſi grauato ſolum decem dies dantur, tamen quoad modum reuocandi per aliud remediũ ordinariũ, & per aliã uiã dat̃ maius tempus, hoc eſt illud, quod de iure cõi cõceditur, ut eſt tex. in terminis, ibique glo. & docto. in d. c. concertationi. de appellatio. in 6. ſed in terminis noſtris ipſi agnato ad petendum inueſtituram, & ad reuocandum conceſſionem alteri factã datur annus, & dies, ut colligitur ex d. §. titius. cum aliis ſupra allegatis, ergo &c. Quinimmò ſi conceſſio ad præiudicium agnati facta fuiſſet non agnato, ſed extraneo reſpectu ultimi emphyteotæ, daretur ipſi agnato tp̃s triginta annorum ad reuocandũ, ut eſt glo. communiter approbata in d. §. titius. ibique doctores omnes, & dñs Hector, cui infra annũ poſt mortẽ Hãnibalis ultimi emphyteotæ facta fuerat inueſtitura, nõ erat agnatus dicti Hannibalis, ſed extraneus, ergo patri, & ſic agnato proximiori nondum dr̃ lapſum tempus petendi inueſtiturã, & inueſtituræ factæ dño Hectori contraueniẽ
45 di. Secundo reſpondeo † quandoque etiam appellari ab actu nullo, ut nullus declaretur, & illa potius dr̃ appellatio facti, quàm iuris, ut eſt tex. cum glo. in l. 1. de ferijs. & in c. accedẽs. il 1. ibiq; gl. & doct. ut lite nõ conteſta. & habetur in l. ſi expreſſim. ff. de appellatio.
46 cum ſimilibus. Tertio reſponderi poteſt, † ꝙ agnato datur ius appellandi à grauamine illato per dominũ in denegando inueſtituram, ut quando dominus, ſeu eccleſia uellet pro ſe retinere, ut in d. §. permittitur. & in d. l. ſi mihi, & Titio. cum aliis. At quando, inſcio agnato, dominus alium extraneum inueſtiuiſſet, & renouaſſet, tunc agnato infra annum, uel infra triginta annos ſecundum diſtinctionem ſupra relatam, & d. §. Titius. cum ibi no. daretur, & cõpeteret ius contraueniendi, & opponendi, ut d. §. Titius. cum ſim. ¶ Vltimo non aduerſatur unũ aliud, quod in contrarium adducebat̃, uidelicet, ꝙ Antonius pater, & agnatus, qui de iure debebat renouari, fuit in petendo inueſtituram negligens, nã poſt mortẽ Hannibalis, ſeu ſaltẽ poſt inueſtituram factam domino Hectori debebat

infra annum, & diem petere ab epiſcopo[...]
nẽ, & inueſtituræ domini Hectoris cont[...]
de cum non ſolum annus, ſed ẽt plures a[...]
rint, cenſeri debet omni iure ſuo ipſo iure
ut in d. c. 1. quo tẽp. mil. & in c. 1. §. præter[...]
alien. feud. p Federicũ. cũ ſimilibus. Qui[...]
primo, ueluti etiã aliqualiter ſupra tactũ[...]
ties ad præiudiciũ agnati, qui de iure deb[...]
ri, fuit inueſtitus ille, qui non erat agnat[...]
phyteotæ, ſed extraneus, tunc ipſi agnat[...]
ni triginta ad opponẽdum, ut habetur p[...]
47 doctores in d. §. Titius. Secundo reſpõd[...]
tus anno excluditur, quando ipſe tacuiſ[...]
do renouationem infra annum, & die[...]
fuiſſet, & ita iura præallegata intelligant[...]
nõ fuiſſet negligens in petendo renouat[...]
annũ, tunc ſpatio unius anni non exclud[...]
fra annũ, ſeu in principio anni diligentia[...]
ſet in petẽdo renouationẽ, in perquirendo
in proteſtando, ꝙ per ipſum nõ ſtabat, & i[...]
ac deponendo capoſoldũ pro renouation[...]
nam tunc agnatus dicitur uſus diligẽtia ſ[...]
ſu unius anni, & unius diei, ſed ſpatio trig[...]
rum excluditur iuxta l. ſicut. C. de præſcr[...]
annorum, iunctis not. in d. §. Titius. ita u[...]
ut referunt, ac ſequuntur Moderniſſ. uid[...]
poſi. Mediol. in d. c. 1. quo tempo. mil. in 3[...]
in 6. in uerſi. reſtat, ut uideamus. & in c. 1. §[...]
quos fiat inueſti. & omnino uidendus e[...]
poſi. poſt Iaco. Ardi. in c. 1. col. 2. quæ fui[...]
ſa benefi. amitten. in uerſi. quæro, ſi uaſall[...]
ſu noſtro Antonius ſtatim mortuo Han[...]
lio infra quindecim dies iuit ad ꝑquirẽ[...]
quẽ non inuenit, & proteſtatus fuit, & c[...]
renouatione obtulit, atque depoſuit, c[...]
ſum nõ ſteterit, ſed potius per dominũ a[...]
ꝑiudiciũ lapſus cenſeri nõ debet, ut ibi, &[...]
c. fin. cum ſimilibus ibi allegatis, de app[...]
quæ uolunt doctores in c. ex ratione. cod[...]
uolunt, tempus decem dierum datum ad[...]
itẽ tẽpus anni, ſeu biennij datum ad appe[...]
ſequendam ipſi appellanti non currere[...]
re quando per ipſum non ſtetit, ſed peri[...]
cit tex. in c. 1. §. quoniam. de prohib. feu. ali[...]
tha. & in d. c. 1. quo tempo. mil. ibique Mo[...]
uerſi. reſtat, ut uideamus, & in 6. & 7. colum[...]
in hoc articulo: & ideò præfati doct. Mod[...]
quemadmodũ ad fil. feu. pertin. in uerſi. ite[...]
cunt id, quod habetur in d. §. permittitur. n[...]
dere, quando eſſemus ĩ emphyteoſi eccleſi[...]
ti tantum tardaſſent renouationem petere, [...]
latus inueſtiuiſſet aliũ: noto, ꝙ ipſi dicunt, [...]
ſent, & ſic innuunt, ꝙ fuiſſent negligentes, [...]
eſſet annus, & dies, alioquin negligentes, [...]
dici non poſſent per ſuperius allegata. Secũ[...]
48 teſt, † ꝙ ex quo epiſcopus dominus direct[...]
bonorum ſemper à die mortis dicti Hann[...]
poſt annum accepit canonem à dicto An[...]
tre, & agnato Hannibalis ultimi emphyteo[...]
ſum tanquam agnatum, ac etiam donata[...]
rum bonorum de illis inueſtiuit, uidetur [...]
culpam remiſiſſe, ſi in aliqua culpa, & negli[...]
conſtitutus non petendo infra annum, & [...]
uationem, ut uoluit glo. no. quam omnes [...]
in d. c. 1. quo tẽpo. mil. & habetur per Bald[...]
maximè Moder. in c. 1. quæ fuit prima cã bene[...]
ten. colum. 3. uerſicu. quæro, quid ſi elapſo[...]
faciunt not. per gloſam, & doctores in c. p[...]
cato. & per Barto. in l. cõmiſſoriæ. C. de pa[...]
empt. & uendi. ¶ Vltimo conſidero, ꝙ [...]

ctus Antonius pater Hannibalis, ut proximior agnatus admitti non deberet, quia eſſet excluſus, & ius petẽdi renouationẽ poſt obitum filij ſui ſibi nõ cõpeteret, per tex. cum ibi not. per Bal. & doct. oẽs in c. 1. de natu. ſucceſ. feu. & expreſsè per Bal. & Paul. de Caſt. in auth. defuncto. C. ad Tertull. tñ ex quo dictus D. Hector nullo mõ eſt ad huiuſmodi bona admittendus, qm̃ nullum ius in illis ſibi cõpetit, tàm ex inueſtitura facta D. Eliſiæ de anno. 1513. quàm ex inueſtitura facta ſibi de anno. 1514. poſt mortẽ dicti Hãnibalis, uelut ſupra clariſſimè demonſtratum fuit, & Antonius ipſe ſemper à die mortis eius filii ultimi emphyteotæ fuit, ut emphyteota ab epiſcopo recognitus recipiendo ſingulis annis cõſuetũ canonẽ, fuitq́;, & eſt in poſſeſſione dictorũ bonorũ, & donationẽ à D. Eliſia de illis, & de oĩbus iuribus, quæ ipſa habebat, habuit, cuius uigore, & cuiuſlibet alterius iuris epiſcop⁹ ipſum Antoniũ de dictis bonis ĩueſtiuit, ſeq̃tur ex his, ꝙ Antonius eſt oĩno pͣferẽdus dicto D. Hectori nullũ ius in eis habẽti, cui ꝑterea Antonius dicere põt, quoad te liberas ædes habeo, iuxta l. loci corpus. §. cõpetit. in fi. uer. ff. ſi ſerui uend. & l. res alienas. C. de rei uẽdi. cum ſimilib. Vel dici poſſet † pro rñſione eorũ, quæ habẽtur in d. c. 1. & in d. anthen. defuncto. quæ multũ facere uidẽtur contra Antoniũ patrẽ, qui poſt mortẽ filij nõ põt in feudo, ſeu emphyteoſi eccleſiæ ſuccedere, & hoc uerũ eſt, & ꝓcedit, qñ iure ſucceſſionis, ut hæres admitti uellet, & ita p̃dicta ꝓcedant, & loquãtur, per tex. in d. c. 1. ſecus ſi nõ ut hæres, nec ut ſucceſſor, ſed ut agnatus, & iure agnationis, ad nota. in d. §. permittit. & per Dec. in d. cõſ. 131. cũ ſimilib. ſupra allegatis, & hæc ſuadẽtur ex iis, quæ doc. cõiter uolunt in d. l. ſi mihi, & Titio. & Dec. in d. cõſi. dicẽtes, ꝙ agnatus proximior debet renouari, etiam ſi non ſit hæres, & ſic iure agnationis, & non ſucceſſionis inueſtiri debet; ſed tex. in d. c. 1. & Bal. & alii ibi, & in d. authen. defuncto. loquũtur, quãdo pater iure ſucceſſionis, & ſic ut hæres, & ꝯſequenter ex alio capite uellet admitti. Ex quibus omnibus ad fauorẽ dicti Antonij laudandum eſſe, & ipſum à petitis pro parte præfati domini Hectoris abſolui debere concludo. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *Emphyteoſis eccleſiæ conceſſa pro ſe, & filijs, et liberis ſuis, & ſucceſſore, & cum pacto, quòd conductor non poſſit illam alicui pio loco relinquere non poteſt de iure, niſi ad deſcendentes ipſius conductoris, & non ad extraneos hæredes tranſire.*

2 *Et quando propter illud uerbum ſucceſſore ſit ad extraneos quoq; hæredes tranſitoria, & nu. 4.*

3 *Ad emphyteoſim eccleſiæ conceſſam pro ſe, filijs, et hæredibus non admittuntur filij, & deſcendentes, niſi etiam ſint hæredes.*

4 *Emphyteoſis eccleſiæ conceſſa pro ſe, & hęredibus, & quibuſcunque ſucceſſoribus comprehendit etiam legatarius, & ſingulares ſucceſſores extraneos.*

5 *Emphyteota nõ ſeruans pacta, et promiſſa cadit ab omni iure ſuo.*

6 *Emphyteota generaliter diſponens de omnibus bonis ſuis non cenſetur voluiſſe comprehendere bona emphyteotica, niſi de illis expreſſè meminerit.*

7 *Concordia, & compoſitio inter commune Rauennę, & Clerum ſuper bonis emphyteoticis facta non nocet illis eccleſiis, quę illi concordię non interuenerunt, neq; conſenſerunt.*

8 *Non nocet etiam, quando eccleſia ſibi per pactũ aliter prouidiſſet. Ea eſt ſtrictè interpretanda. num. 14. Nec comprehendit bona ſita in ciuitate Rauennę, num. 15.*

9 *Super bonis eccleſię nec contrahi, nec paciſci poteſt, neq; illa poſſunt alienari etiam interueniẽte alia ſolemnitate requiſita, niſi præſentia quoque, et conſenſus rectoris, ſeu prælati eccleſiæ interueniat.*

10 *Statutum per laicos ſuper bonis eccleſiæ factum eſt nullum.*

11 *Confirmatio in forma communi ſolum id, quod erat, & quale erat, confirmat, nihilq; addit.*

12 *Confirmatio Papæ nunquam cenſetur validare ſtatuta nulla, & quæ ſunt contra libertatem eccleſiæ, et per quæ iuri alteri quæſito præiudicaretur.*

13 *Emphyteota alienans abſq; licentia, & requiſitione domini directi cadit ab omni iure ſuo.*

15 *Appellatione dioceſis, ſeu bonorum poſitorum in dioceſi, territorio, & diſtrictu, in materia ſtricta non comprehenditur ciuitas, nec bona in ea poſita.*

16 *Beneficium, ſeu priuilegium damnum aliquod alterius continens conceſſum reſpectu bonorum dioceſis ad bona poſita in ciuitate non extenditur.*

EPITOME.

Emphyteosis eccleſiæ ſi ſtipulata ſit, pro ſe, & filiis, & liberis ſuis, & uno ſucceſſore, cũ pacto, ꝙ conductor non poſſit illam alicui pio loco relinquere, ad hæredes extraneos tranſire non põt, & ſi conductor ſine liberis decedens tria loca pia, & duos laicos hæredes inſtituerit, emphyteoſis ad eccleſiam eſt reuerſa, & deuoluta, nec dicti hæredes ad eam admittuntur, non obſtante concordia inter cõmune, & clerũ Rauennæ ſuper bonis emphyteoticis facta.

CONSILIVM CVII.

Viso inſtrumẽto inueſtituræ per eccleſiã, ſeu abbatiã ſancti Ioannis Euangeliſtæ de Rauenna de quadam domo factæ do. Petroantonio de confidatis, uiſoq́; teſtamento dicti domini Petriantonij, in quo hęredes inſtituit fratres ſancti Appollinaris, Moniales Corporis Chriſti, Montẽ Pietatis, Nicolaum de Nebolettis, & Iacobum de Auarano, quibus domũ prædictam reliquit: dubitatio eſt, an ea domus ad eccleſiã reuerſa, ſeu deuoluta dicatur, & omiſſis hinc inde allegationibus, videtur de iure concludendũ eſſe, domũ hanc ad ec-
1 cleſiã eſſe reuerſam, & deuolutam, & primo † qm̃ cũ hæc emphyteoſis eccleſiaſtica fuerit ſtipulata, & conceſſa pro ſe, filiis, & liberis ſuis, & uno ſucceſſore, & cum pacto, ꝙ conductor illam non poſſit alicui pio loco relinquere, de iure nõ potuit tranſire, niſi ad deſcendẽtes ipſius domini Petriantonij, & nõ ad extraneos hęredes, quia hæc eſt natura emphyteoſis eccleſiaſticæ, ad tradita per Alex. & alios doctores in l. etiã. ff. ſolu. matr. & in l. quod dicitur, ibiq́; Ioan. de Imo. ff. de uerb. oblig. per Bart. in l. ut iuriſiurandi. §. ſi liberi. ff. de oper. liber. Abb. & alii in c. in pręſentia. de probatio. ubi Deci. hanc eſſe communem opinionem dicit, & habetur per Alex. poſt Bart. in l. ſi patroni. ff. ad trebell. cum ergo dominus Petrusantonius abſque filiis, & liberis deceſſerit, domus prædicta ad eccleſiam dicitur reuerſa, & deuoluta. Et quãuis fuerit conceſſa etiã pro uno ſucceſſore, & conſequẽter etiã pro perſona extranea, ut extraneo relinqui poſſit, quia appellatione ſucceſſoris in hac materia etiam hæres extraneus cõprehẽditur, ut uoluit Salic. in l. 2. col. 20. C. de iure emphy. tamẽ ex quo fuit pro uno ſucceſſore conceſſa, nõ potuit pluribus extraneis relinqui, nec ad eam ex diſpoſitione dicti emphyteotæ plures ſucceſſores admitti potuerũt, prout ipſe D. Petrusantonius admitti debere uoluit, atq; diſpoſuit. ¶ Præterea
2 † in emphyteoſi eccleſiaſtica, quę ſui natura ad heredes extraneos nõ eſt trãſitoria, ut ſupra, ad hoc, ut hæres extraneus etiã propter illud uerbũ ſucceſſore admittatur, requiritur, ꝙ fuerit conceſſa pro ſe, hæredibus, & ſucceſſoribus, quoniam ut illud uerbũ ſucceſſoribus aliquid ultra uerbũ hæredibus operetur, emphyteoſis intelligitur conceſſa etiam pro hæredibus extraneis, & ita loquitur Salic. in loco præallegato, & habetur per Alexan. & Imo. in d. l. quod dicitur. in columna antepenulti. ſed in caſu noſtro emphyteoſis

fuit